

EL MICALET GALÀCTIC

La xiqueta que només es va poder endur una cosa

Eulàlia Canal

Dibuixos de Valentí Gubianas

*A ma mare,
per totes les històries
de veritat de la bona
que m'ha contat*

Lena va arribar a classe
tres minuts tard i amb els cabells
rebolicats.

Rebolicats és un dir.

Tenia el serrell com un eriçó, com si portara un grapat de lletres III ben dretes damunt dels ulls. A l'esquerra els rínxols li feien SSS, com serps diminutes, i a la dreta, ZZZ com llamps.

Per darrere, era un manoll que semblaven OOO.

I és que els cabells de Lena tenien vida pròpia, eren un espill dels seus pensaments.

Per això Juli, el mestre de Lena, va saber que passava alguna cosa.

Juli estava plantejant un problema de matemàtiques i va continuar l'explicació:

–Pere participa en un concurs de menjar flams en la festa major del seu poble. Per a batre el rècord s'ha de menjar 100 flams en 10 minuts. En estos moments, quan falta 1 minut perquè s'acabe el temps, en porta 33.

Quants flams li queden per a aconseguir-ho?

